

Minneord fra KP-sjefen

Kompani A/Norbatt XXXII er nå historie. Seks måneder tilbrakte vi sammen i Sør-Libanon, et urolig hjørne av Midt-Østen. Dagene og månedene gikk utrolig fort, og det skyldes nok den interessante og utfordrende tjenesten i Kp-A.

Det var med en viss spenning og forventning dere startet på tjenesten i «teigen» i månedskiftet november/desember 1993.

Avdelingsperioden hjemme i Norge hadde vært intensiv og stressende, med enormt mye informasjon på en gang om tjenesten og situasjonen i kompaniet. Men det ble under perioden på Hauersæter lagt et godt grunnlag for den tjenesten dere skulle gjennomføre i kp-A. Ikke minst var det et sammenspleiset kompani som startet på tjenesten i desember-måned.

Etter en kontingent kjenner dere alle innholdet og betydninger av uttrykk som;

- cp-tjeneste
- op-tjeneste
- patrulje-tjeneste
- veiklarering

Gjennom en vinterkontingent blir disse «ordene» synonymt med regn, kulde, vind, våte klær og lite søvn. Dere har gjennom hele kontingenten vist hva en norsk FN-soldat står for med det samhold, den innsatsvilje og de positive holdninger til tjenesten i et krigsrammet land. Vi har alle i kp-A lagt igjen endel av oss selv i tjenesten for fred i Midt-Østen.

Kompaniet fikk også oppleve hvor lite som skiller mellom liv og død under IDFs (Israeli Defence Force) beskytning av en patrulje i Blate, hvor vi mistet en av våre kamerater. Gorm Bjørnar vil alltid være i våre tanker når vi minnes kp-A kontingent XXXII.

Når vi ankommer «gamlelandet» i mai/juni håper jeg at den enkelte av dere har med livserfaringer og positive opplevelser som kan komme godt med senere i livet. Spesielt vil jeg fremheve kompaniets og deres evne til

- å ta ansvar for seg selv og kamerater i avdelingen
- å være selvstendig og vise initiativ i vanskelige situasjoner
- å dra lasset sammen, dvs godt kameratskap.

Til slutt vil jeg som kompanisjef takke dere alle for innsatsen og lykke til i fremtiden. Takk for at jeg fikk være din sjef.

Stig Myrvang

Major/Sjef KpA/Norbatt XXXII

TRULS = enkel infanterist

Av: Fenrik Karlgård

Tell Qeizi og Truls-bar er Trulsenes hjem og CMR's hovedbase. CMR, som er kompaniets mobile reserve, består av 19 korporaler og menige. I tillegg er man oppsatt med tre tildels «hissige» finske SISU APC'er (Armoured Personal Carrier) som gjør absolutt alt det du befaler den til å gjøre, og som regel litt til. Vading, «klatring» i ulendt terreng eller rett og slett rulle over på rygg er ingen hindring for denne finske «damen». Det sistnevnte har faktisk blitt en slags «sport» i kontingent XXXII.

Et eventyr på seks hjul

Trulsene (les: enkel infanterist på seks-hjuling) har en del ulike gjøremål som stort sett er rutinemessige. Hverdagen starter klokka 0630, deretter mates og vaskes de slik at de er klargjort til en ny lang dag med vakter som oftest kan strekke seg fra 14–20 timer pr. dag over lengre tid. Vaktene deles inn i portvakt, sidetryne, T1 og T2 vakter. T1-vakten oppholder seg i nedre leir hele dagen, samt hele kvelden (unntatt ved forings-tid) hvor den opprettholder «verdens» høyeste beredskap i NORBATT! Tenker da på stenging av Hovedvei innen ett minutt fra Truls-utrykningen går til Hovedveien er stengt!

– I all slags vær

Ellers tar den seg av alle rutinemessige oppdrag innen Kp A-teig; bla. daglige turer opp til PV-68 for å ta en prat med jødene som bryter en-times regelen på TP'ene (Tank Positions), tailing av IDF-veiklarering ned Mellomriksveien, bistå cp'er ved clasher og aggregat-problemer. Da er det bare å ringe Trulsenes 7A-team, for de kommer uansett vær og tidspunkt på døgn.

på seks hjul

– Pøkker vi?

T2 eller 7B som den kalles til daglig, er Trulsenes «pøkkevogn» (les: handle-vogn). Mye av tiden på T2-vaktene går med til operativ trening, bla skytebanetjeneste, eviglange lyspatruljer for å se om det er «anybody out there.» Og som regel når «rotta fra verdensrommet» sitter i sin hule, blir Trulsene satt til de utroligste oppdrag: «7A – Dette er 9 –Undersøk mistenkelig observasjon, sikre spor (som regel vårt eget!!) og ta avhør av disse...???» Ja, ja, enkelt er det ikke.

I ICA

Hver lørdag er det ICA-patrolje i det Israelsk kontrollerte området, og dette er et populært innslag for Trulsene som da virkelig får lufta seg. Mange inntrykk får man etter disse turene, minner som aldri vil forsvinne. Mange vil sikkert tenke tilbake på de små landsbyene som vi kjørte igjennom. Spesielt «Dirt City» med sin enorme fattigdom, Marjayoun Shopping Center med sine «vertinner», 4-17 med sine gravkamre, alle de gangene vi

kjørte oss fast mellom oliven-lunder og trange by-smug. Og ikke minst 12-timers patruljen på Highway-68 hvor mange fikk god tid til å gruble over meningen med livet og hvorfor vi var akkurat her..? Drønnene fra artilleriene, alle de små stevne-møtene med BMR... Ja, det er mange minner som kommer frem etter slike mimrestunder.

Men nå er det slutt!

Tiden fra vi møttes for første gang på Hauersæter for snart 6 måneder siden og fram til nå har gått utrolig fort. For enkelte av oss alt for fort. Og snart er alt over. Vi har i denne tiden lært hverandre å kjenne utrolig godt. Derfor vil det for enkelte av oss Trulsene være ekstra tungt å bryte ut av denne enormt godt sammenspleisa gjengen når den tid kommer. Men vi har de gode minnene som vi må ta vare på og som alltid vil følge Dere Trulsene videre i livet. Vi leaderne er stolte av Dere og den innsats og holdning Dere har vist her nede, og vi takker for det fine vennskapet som det har blitt mellom oss. Lykke til videre, og husk: Det finnes et liv etter Trulse-tilværelsen...

OPS COY A

– den ene og eneste !?

Av: Korporal Oppsann(e)

Som kompaniets nerve er ikke sentralen bare ansvarlige for at det operative går i orden, men ser også alvorlig på sin rolle som kompaniets klagemur. Når folk der ute har noe på hjertet blir vår elskede vekslers rød og fin. Det er en fryd å sette over et 20-talls samtaler/minutt, der alle er blide som gammelt smør. Vi kan trygt slå oss på våre voksne bryst(er) og si «uten oss stopper NORBATT!!». Det ville ha vært en interessant opplevelse om det gikk et døgn med oss av nett uten å ha hverken fått «scramblet» en Truls, Sierra eller Delta 1. Ja, da har vi vel hatt en noe amputert beredskaps-tjeneste i teigen.

Korporal Oppsann(e) i full konsentrasjon (foto: Lt Larsen)

Hvor er lyset?

For å kompensere for solstrålene som tapes på vei gjennom murene her blir det littegrann nyting av vakre, brune kropper på skjermen. Videoen er til tider det nærmeste vi kommer dagslyset. Og litt lys trengs sårt etter en lang dag med zulu-meldinger og avfyringer med RNU (Retning og nedslag ukjent).

Bortimot stålkontroll (?)

Til vår alles fortvilelse blir vi etter hvert ganske drevne i såkalt «kvalifisert synsing». For om vi ikke har snøring på det det spørres etter føler vi oss forpliktet til å gi et sannsynlig svar. Men det har dere vel ikke skjønt før nå?? Og det skal jo også sies at vi har hatt bortimot stålkontroll på det meste. Om dette opprettholdes i det sivile, vites ikke. Uansett vil vi takke dere alle for en flott kontingent XXXII, og lykke til videre! «9-mottatt slutt! Øh...gjenta over!»

NK Sandnes gir sine siste instruksjoner til sjefen for huleboerne, VO Lt Berg, før Berg går «undercover». (foto: Fenrik Karlgård)

En skjebnesvanger patrulje

Så skjedde det, alle har vel gjort seg tanker om at det kan skje noe når vi er på patrulje, men tanken blir slått fort bort igjen. Det er nesten en parallell til dette med trafikkulykker, man hører om andre, men det er liksom litt uvirkelig at det skal ramme akkurat meg.

Lt Øivind Berg (tekst og foto)

Det var 26. desember 1993 og midt i romjulen. En glad gjeng gjorde seg klar til å gå dagpatrulje, en rute som skulle følges samme kveld og påfølgende natt. Alle var i godt humør og fleipet om dette og hint, litt ekstra kanskje fordi vi hadde feiret jul i et fremmed land langt hjemmefra, fra familie og venner, men til tross for det hadde hatt en fin jul i hverandres selskap. Kameratskapet utvikler seg fort når man lever slik vi gjør i FN-tjeneste, og spesielt ønsker man å ta vare på hverandre under høytider som Jul og Påske.

Uvanlig patrulje

Været var bra og patruljen A2B under ledelse av patruljefører tok seg fram nordover langs kanten av Litanidalen, stoppet ved spesielle punkter man skulle være på vakt ved og forsikret seg om at mannskapene fikk dette med seg.

Patruljen denne formiddagen var litt uvanlig. Normalt er det fire mann og en hund som deltar. På denne turen deltok seks mann og en hund. I tillegg til patruljefører Korporal Eliassen, hundefører Johnsen med Hector, sambandsmann Solberg og sanitetsmann Hagen, var løytnant Sæter og jeg med. Jeg er vakthavende offiser (VO) i KpA og er ansvarlig for operativ tjeneste i kompaniet. Jeg skulle følge patruljen som observatør også på natten. Løytnant Sæter er nestkommander-

ende i Tr 2 i Blate og ønsket å være med for å få litt mere detaljkunnskap om lendet, han skulle imidlertid ikke være med på nattpatruljen

Julegodter

Mot enden på patruljeruten, nesten oppe ved A2L-punktet, stoppet patruljen på et sted hvor man hadde fin utsikt over Litanidalen nordover. Der ventet vi til et par gutter som hadde hentet ved var kommet opp den bratte stien. Det ble litt småsnakking med disse før vi satte i marsj inn mot Blate igjen. Patruljen skulle møtes igjen klokken åtte om kvelden for å starte brief, men først skulle vi ha i oss litt mer julegodter.

Patrulje brief

Klokken åtte er vi igjen på plass i Blate og briefen tar til. Først har patruljefører en gjennomgang og forsikrer seg nok en gang om at mannskapene vet hva de skal gjøre. Deretter har hundefører en brief om hunden og forteller oss hvordan han vil vi skal oppføre oss. Det er det med hundene at det er ikke alltid de kjenner medlemmene på patruljene så veldig godt og da er det viktig at man ikke handler slik at hunden blir forstyrret eller kan gå til angrep. Når vi var ferdige med briefen var det fram med patruljesatsen og utstyret ble fordelt. I natt skulle vi riktignok ha med litt ekstra med nattoptisk utstyr som nettopp var kommet nytt fra Norge, og jeg var interessert i hvordan dette fungerte kontra det gamle.

Nytt utstyr

Rett etter klokken ni beveger fem mann og en hund seg ut fra 4-21HQ og ned mot A2G-punktet, rett ovenfor kirkegården i Blate. Der skulle man være inntil det nat-

toptiske utstyret var tilpasset og justert, og til man hadde fått bra nattesyn. Dette var det siste stedet man kunne ta en røyk og skravle litt før vi var tilbake igjen, det er nemlig lys- og lyd- disiplin når man er på patrulje. Kun nødvendige meldinger blir formidlet. Vi var svært imponert over det nye utstyret vi hadde med oss og det ble utvekslet en del kommentarer om dette, samt den vanlige fleipingen. Etter en drøy halvtime var det også slutt på den lavmælte praten og kun støvelskritt på grusstien hørtes.

Observerer

Det går ikke fort med patruljen for hundefører Johnsen og Hector skal klarere områdene før vi beveger oss videre. I mellomtiden sitter hver mann ned og observerer i tildelt observasjonssektor. Området er klart og vi fortsetter videre, hver gang vi kommer til uoversiktelig lende, stoler vi på nesa og ørene til Hector. Etter nok en drøy halvtime ankommer vi A2I-punktet, hvor vi blir liggende omtrent en time for å observere. I det fjerne høres en stridsvogn og man spør seg selv, hvor er denne, kanskje PV 88? På veien dit var det ett eller annet Hector reagerte på, det var kanskje et villsvin eller en rev, hvem vet?

Sterk vind

Patruljen snegler seg videre etter kjent mønster og vi kjenner at vinden øker etterhvert som vi nærmer oss kanten der vi får Litanidalen midt imot fra nord. Spørsmålet er alltid hvordan hunden vil fungere når vinden er så sterk som den var denne kvelden. Vi går i allefall inn på A2L-punktet rett over midnatt og legger oss til for å observere. Det nattoptiske utstyret er glimrende, men Hector stakkar, han har

Ytterst på kanten, midt på bildet, er A2L-punktet. Patruljen løp oppover kjerreveien (mot venstre på bildet) for å komme i sikkerhet.

Samlingspunkt 2 er i venstre kant av bildet. Det første granat-nedslaget var i bildets nedre høyre hjørne.

vanskelig for å konsentrere seg. Eliassen og Johnsen beslutter etter en stund at vi skal ta samme ruten tilbake for der er ikke vinden så sterk og hunden vil fungere bedre.

Shell-warning

Vi får ordre om å bryte opp og vi går ut fra punktet, følger samme rute langs kanten av Litani mot sør igjen. Vi hadde nok ikke gått mer enn femti til hundre meter fra

punktet da Solberg fikk det travelt med radioen og måtte ha tak i Eliassen. Meldingen gikk ut på at IDF mente å ha observert en seksmannspatrulje i området 4-23OP og gikk ut med shell warning. 4-23OP hadde derfor blitt sendt i shelter.

Siste hus

Det området som ble oppgitt var et stykke unna stedet vi befant oss, men sjefen i tropp 2 ville ha oss inn

til «Siste huset i Blate». Det var ikke annet å gjøre enn å snu. Vi satte i rask marsj mot Blate på en sti som går lenger oppe enn den først tiltenkte. Dette var egentlig den stien vi skulle ha fulgt inn dersom vi ikke hadde brutt opp før tiden fra A2L-punktet.

Samlingspunkt 2

Et lite stykke opp i stien kommer vi til et stidele hvor en sti går opp til venstre til et annen punkt kalt A2K. Akkurat når vi er der får vi melding på radioen om at shell warning er opphevet. NORBATT har altså nådd gjennom med protesten. Der vi står er det ikke mer enn tredve-femogtredve meter til et samlingspunkt som brukes dersom noe skulle skje, samlingspunkt to.

Sandblåst

Meldingen var såvidt kommet gjennom da det kom et lysglimt og rett etter en kraftig detonasjon rett bak oss. Det var som om vi ble sandblåst bakfra. Inne i det kraftige smellet hørtes også metallbiter som slo mot steiner rundt oss. Vi lå flate på bakken sekunder etter, men skjønte at vi måtte i dekning. Eliassen gir ordre om samlingspunkt to og vi spurter det vi er karer for. Rett før vi er nede rundt steinene kommer nok en granat. Det virket som om denne var lufttempert, og igjen får vi den rare følelsen av å bli sandblåst.

Nytt smell

Eliassen, Johnsen og Solberg kommer seg ned på østsiden av steinene, Hagen og jeg kommer inn fra vestsiden. I det granat nummer to detonerer, ser jeg to hoder i silhuett over steinene. Før jeg vet ordet av det er jeg nede på sørvest-siden og deretter kommer nok en kraftig detonasjon. De på østsiden hadde på følelsen at hele steinen skulle komme over dem. Nok et smell høres, men dette er noe lenger

unna. Hva det ble skutt med var vi ikke helt sikre på. Vi trodde vel mest at det var en bombekaster fra PV 68. Der tok vi feil, det var en stridsvogn fra PV 88 som stod omtrent tre kilometer vest for oss, kanskje den vi hadde hørt tidligere på kvelden.

Blodet fosseset

Igjen får vi ordre fra Eliassen om å løpe det vi kan mot «Siste huset i Blate». Vi hadde kun snaue hundre meter å løpe før vi på nytt er i sikker dekning inne i den såkalte «Hesteskosvingen». På nytt er det framsprang og jeg ser de andre foran meg. Etter å ha løpt omtrent halvveis, kjenner jeg en ekkel følelse av at det skvalper nede i venstre hanske. Jeg løfter armen over hodet og blodet fosser nedover armen. Samtidig roper jeg til Eliassen at jeg er såret. Rett etterpå begynner også venstre ben å svikte, jeg må ha hjelp for å komme videre. Solberg kommer først til, og deretter får vi hjelp av Eliassen og Johnsen som har vært oppe og bundet hunden. Rett før «Hesteskosvingen» føler jeg at verden begynner å gå noe rundt, og jeg ber dem legge meg ned. Blodtapet begynner å melde seg. Jeg passer på at bena kommer høyt opp og at jeg holder hånden opp.

Skudd i lufta

Det tar ikke mange minuttene før sanitetsmannen i Blate er på plass. I mellomtiden har de andre patruljemedlemmene startet behandling av meg. Vi hører seks-syv skudd i luften og skjønner at det er Hagen. Eliassen roper til Hagen at de kommer. Samtidig sender Solberg opp en lysrakett. Nå hadde SISU'en fra kompaniet kommet med sanitetskorporalen. Eliassen og Solberg er på vei ut for å lete etter Hagen og jeg blir lagt på bære og lastet inn i SISU'en. Jeg skjønnte hele tiden at jeg måtte holde kontakt med de som behandlet meg, skjønt jeg hadde mest lyst til å sove.

Til høyre på bildet er samlingspunkt 2. Hagen ble kastet over den skygge-skapene fjellskrenten og ned i det grønne området. I bakgrunnen ser vi kjerreveien de kom fra.

Den 17. mai fikk Eliassen Forsvarets medalje for edel dåd. Ved en tidligere anledning fikk Berg en medalje for å ha blitt såret, og en Forsvarsmedalje av de libanesiske myndigheter. (foto:Lt Larsen)

Helikopter-tur

Like etter fant de Hagen, og han ble også lastet inn. Meg var det greit med slik at man konsentrerte seg om Hagen. Det ble en rask kjøretur inn til Falkehøyden hvor et helikopter skulle hente oss for videre transport til POLMEDCOY i Naqoura.

På Falkehøyden ble vi møtt av legene, og kaptein Anne Christophersen fulgte med oss til POLMEDCOY.

Dessverre var det ikke mulig å redde livet til Hagen. Jeg var heldigere tross alt, selv om skadene var alvorlige. Jeg ble operert på Rambam-sykehuset i Haifa.

Vi vil alle huske det smertelige tapet av en god kollega og kamerat.

Minneord om Gorm Bjørnar Hagen

Natten til 3. juledag skjedde det som vi alle er forberedt på kan skje, men som ingen regner med vil skje; en av oss faller bort under tjeneste for fredens sak. Tilfeldighetenes spill førte til at Gorm havnet på feil side av en stein, noe som kostet ham livet.

Helt fra første dagen på Gardermoen la vi merke til denne gutten med det blide humøret. Han var en gutt som det var lett å komme i kontakt med, og som oftest var det han selv som søkte denne kontakten. Det viste seg ganske raskt at vi her hadde en gutt som var voksten til oppgave som fredsbevarende soldat i FN-tjeneste. Han så alvoret i tjenesten her nede, og benyttet hver eneste sjanse til å få vite så mye som mulig om det vi hadde foran oss.

Gorm var veldig opptatt av militæret og snakket mye om dette. Han var tydelig bestemt på å søke rekap her nede, men han gikk også med planer om noe mer enn dette. Befalsskolen og en utdannelse som sersjant i oppklarings- eller jegertjenesten var hans store mål. Friluftsliv og fysiske

utladninger var noe han åpenbart likte, og det å ha deltatt i Nijmegen-marsjen var nok noe som hadde vært en stor opplevelse for han.

Nede i Libanon fulgte han opp det inntrykket vi allerede hadde fått av

ham i Norge med glans. Hans positive vesen smittet over på alle i hans nærvær, og hans smidighet og målbevisste opptreden gjorde ham til et forbilde. Han hadde satt seg helt klare mål med tjenesten, lønnen og det dette ga ham. I tjenesten stod han alltid i første rekke når det dukket opp oppdrag. Alt nytt og spennende måtte prøves, og han stilte seg nok derfor ofte frivillig når det trengtes ekstra med soldater. På fritiden var han som oftest sammen med kameratene på posisjonen, eller han brukte tiden til trening. Han deltok alltid aktivt i samtaler og fritidssysler som ble

satt igang, det var aldri snakk om å gjøre noe på egen hånd, det måtte være noe som flere kunne delta i. Han var kort og godt en medsoldat slik vi alle vil man skal være, medmenneskelig, hjelpsom og ærverdige.

Ulykken var et stort sjokk for

alle, og den lufta som slapp ut av kroppen har til tider vært tung å blåse opp igjen. Det er fortsatt helt uvirkelig å tenke på det som skjedde, men alle de gode minnene vi har om Gorm vil alltid være i våre tanker.

FRED OVER DITT MINNE

D. Saxrud
Fenrik/lagfører

Tre av kompaniets ivrige «kjøpetryner» redder dagen for «sugeren».

«SALGSJALLAEN»

Av: PTE Kittelsen Marius

Vi kan vel ikke lage en minnebok uten å skrive noen ord om de mobile kjøpmennene i distriktet, og vårt forhold til disse.

For hva skulle vi vel ha gjort uten disse «sugerne». Og hvor skulle vi ha brukt pengene våre??

Vel, Ola-dunk er gjennom de siste 15 årene her nede i Sør Libanon blitt kjent som sjefs-kjøpetryne, og det er heller ikke til å komme utenom at vi er utrolig lettlorde.

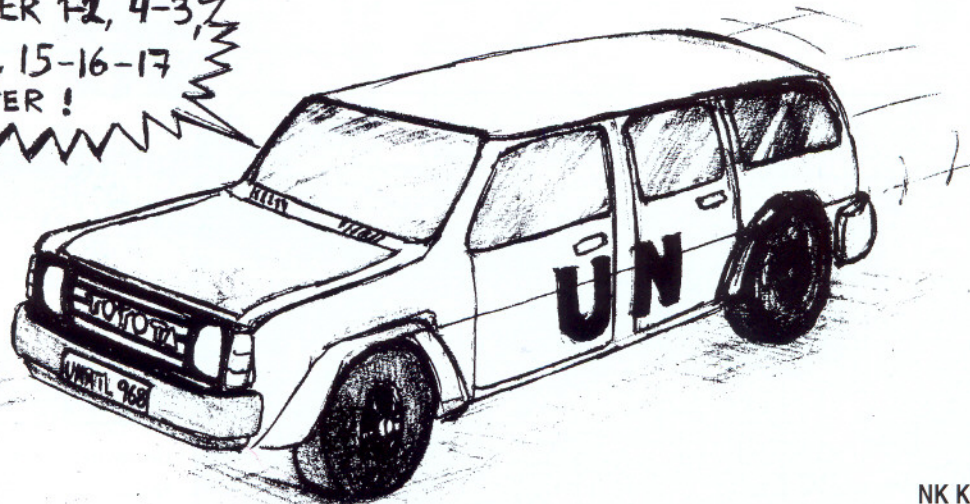
Dette er et faktum salgsjallaen vet å utnytte.

Klokker, håndjern, dresser, lomme-diskoer, og for ikke å glemme noen hundre par Nike-sokker, som også er kjekt å ha. Og så billig alt er! Ja, det kommer kanskje litt sent for noen, men til opplysning så er 1 USD verdt ca 7,50 NOK. Det vil si at når du har kjøpt 5 dresser av «Dressmann» til 110 USD pr stk (ca 4100 NOK), som du forøvrig kunne fått for ca 75-85 USD pr.stk. (ca.2800-3200Nkr.) hos «Fanto-

mar», så har du ikke BARE tapt differansen. For hvem vil vel ha gått i en butikk hjemme og kjøpt 5 dresser?! Og hvor ofte bruker man slike plagg egentlig?!

Neida, det er ikke meningen å ta motet fra noen. Har man først gått bort til en av disse selgerne, så går en sjelden derifra før en har kjøpt noe. For sånn er de. Har alt det beste, de beste prisene og selvfølgelig får du «Special price, just for you my friend...» Dette er gutta som kan jobben sin!

NI DETTE ER 1-2, 4-3,
4-1, 12.7, 15-16-17
OVER!

NK Kp på tur i teig.

Foto-albumet til han Gallefoss:

(Vel, bildene er nå tatt av andre enn han, men han har skrevet bildetekstene selv. Hvertfall det meste...)

Her skulle det øves!, men moro var det lell. Vår kjære skriver Nordlien får gjennomgå av Pedersen, Brustad og Ripland. Standardkommentar!, «Jaaaveel, ja!

Hauersæter!. En «grønn» og spent gjeng. Her måtte man stå på hvis man ville være med «nedover».

Her trenes det på å få bære inn på «helikopter». Det brukes armer, bein og skyhøye kneløft!

De fleste kom med «nedover». Her er det oppstilling på Beirut flyplass. Varmen var det første som slo imot oss. Alt var nytt og spennende!

Vi følte det som om vi knapt var ankommet Libanon, før Julen var der. Så fint kan det pyntes! Kokk Pedersen har t.o.m invistert i lokal druserdrakt for anledningen.

Det er godt å feire jul uansett hvor i verden man er. Sigar og juleøl etter god mat setter en spiss på det hele. Det virker som om disse fire er godt fornøyd?!

Litt forskjell på forholdene er det også internt i et geværkompani. Dette bildet er fra 4-18, hvor vi ser at det er like koselig, og smilet er bredt også her.

Jul ble det også i 4-25 LL. Men!, hva gjør PIO der? Jo, det stemmer, han var NK tropp 1 i «hine hårde dager». Pakker ble kjøpt inn av den enkelte, og adm.off blandet og roterte dem. Her gjenstår det å åpne pakker, så det ble nok mye latter og overraskelser utover kvelden.

Her er bilde fra oppholdsprefaben i 4-25 LL tatt få dager etter julefeiringen (forrige bilde). Til tross for mye jobbing med brann-sikkerhet skjedde altså dette!. Heldigvis ble ingen skadd.

Jul – ferdig-ferdig! Så var det nyttår! Tiden formelig raser avgårde. Her feires det nyttår på Mahogney (ubruk)bar, 4-3 HQ. Rett etter at dette bildet ble tatt ble det «forbered shelter», så vi feiret videre med hjelm og splintvest.

Til slutt var feiringene over, og vi er tilbake til den «grå hverdag». Her er det stridsproviantdag, nedvasking av kjøkken, og alt som følger dette. Kooseliig!

Hvor lenge varte den grå hverdag?! Her går ting slag i slag. Nå starter besøksvirksomheten, med en masse inspeksjoner innimellom! Her er forsvarssjefen på 4-27 OP og får brief. Dette måtte være rein(t) moro for Myrvang og resten av «gutta».

Så var det GIH sin tur. Her rekker man knapt å trekke pusten innimellom alt som skjer.

Hvem har vi så her? Jo, sannelig er det ikke Force-commander. I bakgrunnen ser vi franskmennene som har utpostert i alle himmelretninger. Her skal det passes på!

Biskop Aarflot! Nei, nå har det vært mye raaflo(t) besøk! Det ser ut til ingen ende å ta! Men artig er det nå lell å få muligheten til å hilse på så mye celebriteter!

Her har BOP'en forsøkt å snike seg inn i rekken av «fint» besøk! Nei! den går ikke. Alle vet hva han pønsker på, øvelser og fanteri! Pettersen knebler ondet ved roten, og legger disse operative mennesker i «jern». Prøv igjen en annen gang, gutter! Men se! de smiler tross alt!

Patulje! ALLE må briefes, også puddelen! Klarer Pettersen å få til kommunikasjon?

Her har det vært kommunikasjon, ja! Men puddeltrynet synest briefen var noe kjedelig. Skjerp deg, Pettersen!

Tøm våpen
kontrollerer bør
gjennomføres
av den som
leverer inn
våpenet i
CP'en, ikke
sant Andersen?

Ja, sånn kan det gå! Sørg for at alle har forstått briefen før du går på patrulje. Her forbanner Pettersen puddelen. Hva har skjedd?

Jo, puddeltrynet har tatt snusen til Nilsen og stukket av. Dette fører til akutte krampetrekninger hos Nilsen, og Medevac må iverksettes. Kan puddel.. ha forvekslet snusdåsen med en roadside?

OP-tjeneste! Som vi ser av bildet er den både krevende og givende. Her må man være på bittet til enhver tid. Sambandsbefal: kikkert JO 50/1107 er på plass, slapp av!

Frakt til og fra! Her laster man opp til man har fått med seg alt! Hvis det blir for fullt må man ta kurs hos de «innfødte», for de har en egen evne til å få mye/mange inn i bilene sine. Dette eksemplet blir bare blåbær mot hva en innfødt kan klare.

Innsatsvilje! Joda, det har vi! Her skal vi bygge tørke/trimrom i 4-25 LL. Dette skal gjøres ved egen innsats. Bygget er ferdig, unntatt taket som bataljonen skal sette opp.

Brenning av PI-rør. Rekdal og Olsen ser ut til å gå inn for oppgaven med liv og lyst!

Markedet kan være et syn for guder! Her er et eksempel, slaktning av geit. Kniv på strupe!

Strupe over, geit ferdig ferdig! Neste skritt, snitt i bakfot, og geita blir blåst opp som en ballong!

«Ballong-trikset» gjør det tydeligvis lettere å få skinnnet av! Som sagt, et syn for guder!

Tid til moro hadde vi også. Her er det tautrekkingskonkurranse. Rekdal prøver å psyke opp laget. Er det noe i veien med hodet gutter, taa ii!! Resultatet glemmer vi inntil videre.

Enda mer moro! 60-timere var det noen av. Her ser vi tre typiske eksemplarer av 60-timers-tryner! P.g.a strenge bestemmelser i NORBATT, blir man som «ville dyr» når man endelig får fri. Stakkars betjening på Don Miguel.

FEIRING!

17 mai må feires med flagg, fløyter, og marsjering i tog.

Så er det handover-parade.

Kontingent XXXII er over. Myrvang smiler, og Stenberg står i bakgrunnen og indikerer at kontingent XXXII har vært som å surfe på en bølge av medgang. Alt har gått utrolig fort, og det har vært en humørfyllt og «fin» kontingent. Til Myrvang fra oss alle: du har vært en fantastisk sjef! Vi ønsker deg lykke til videre.

Utmarsj fra handover-paraden. Sandvik marsjerer i tet, og har tatt over som kompanisjef. Med seg har han noen av «gamlegutta», men mest nytt personell. Stil og armsving er upåklagelig, så det ser ut som om «skuta» er på stødig kurs videre. Lykke til i kontingent XXXIII.

Gallefoss og Larsen.

Noen bevingede ord fra en uansvarlig redaktør!

Bildeserien viser et kort utdrag fra sentrale hendelser i kontingenten. Den indikerer vel også hvordan vi har følt det. Ting har gått slag i slag, noe som har ført til at kontingenten har gått utrolig fort.

Jeg vil takke de som har vært med på å lage stoff til boken. Det er fint å ha et minne etter et hendelsesrikt halvår som dette. Spesielt vil jeg takke Karlgård, Bollestad og Kittelsen som har tilbragt mange timer foran PC'en for å få skrevet inn all tekst. Jeg går ut fra at all hjelp fra PIO skyldes hans fortid i kompaniet. En beskjeden takk også til han! (var det hele takken? – PIO's kommentar).

En føler alltid at man får for liten tid til å jobbe frem et skikkelig produkt, så jeg er spent på sluttresultatet, og håper at alle blir fornøyd med boken. Jeg nyter også anledningen til å takke for et fint halvår sammen med dere.

S M Gallefoss
Kapteinløytnant
Adm.off/hobbyredaktør

KP-STAB 4-3 HQ KPA

Kompanisjef
MAJ Myrvang Stig
Født: 06.08.60

Nk.kompani
Capt. Sandnes Odd Arild
Født: 18.01.67

Vakhavende Offiser
1. LT Berg Øivind
Født: 28.06.57

Kompanisjefen er en mann med en del særegne trekk. Han er en flittig bruker av vekslers Norge, og hvis han ikke har satt seg opp selv, vet ops-folka at han skal ringe hjem kl 2350 onsdag + lørdag. Årsak til dette tidspunkt skal forbli usagt. Når Stig er i spisesalen er det ofte registrert stor slitasje på kniv og gaffel, da han har en tendens til å skulle laste inn all mat på en gang.

Majoren har sans for filmer med action og harde tak, det er hans bror som har rekvirert. Videre er det registrert at kompanisjefen legger stor vekt på kontingentens medaljeparade – han observeres stadig gående i eks-marsj (Har han studert John Cleese i «Silly Walking»?) Major-en må forøvrig sies å ha styrt skuta med stødig hånd og glissen skalle, og har vært et meget positivt bekjentskap for oss andre i kompaniet.

Majorens store bekymring er etter sigende tanken på hvorledes kompaniet skal fungere etter at han har reist, især med tanke på personligheten som har fått recap som NKKP.

4-3's enkleste infanterisvin, med hår på brystet og stål i ben og armer, som han stadig forsøker å forbedre i «tarzan boden». Har kompaniets sykeste og enkleste humor, og på toppen av det hele er han Verdaling. Det gir seg utslag i latterkuler som høres helt til Cheebaa, og ondskapsfulle påfunn som går ut over de fleste på Mahogni (Ubruk) bar.

Sjåførene slåss om å kjøre Sandnes rundt i teig, da hans påfunn liver opp hverdagen. Dette er ganske praktisk med tanke på at kapteinen er det eneste befal på 4-3 uten drivers, uten at det skal spekuleres i hvorfor.

Har posisjonens mest opplagte åsyn om morran, sover tydeligvis svært godt om natta. Har fått recap, så vi må slite med han i neste kontingent også.

Øivind Berg er Norbatts svar på Knut Knudsen. Etter å ha forsøkt å kjøre en bil i senk med tråsykkel, må vi si han kvalifiserer seg til denne «tittel».

Etter lang rekonvalens søkte han FN-tjeneste i Sør-Libanon. Her nede kjenner vi han som løytnant Berg, VO (eller ofte kalt V-null). Jobben tar han seriøst og han kan til tider være ganske så operativ på denne kompaniopsen.

Uten snadda i munnviken og barten rett over, ville vi vel knapt kjenne igjen mannen på gata hjemme i Norge. Øivind har også en tendens til å bære på den skitne Øyvind-kriger koppen sin, halvfull av dårlig lunken svart kaffe, og med et selvtilfreds smil under barten. Forøvrig var det så vidt Øivind berget barten og diverse andre bryn da han skulle fyre opp noe søppel. Han syntes det brant vel dårlig og bøyd da hodet og halve kroppen oppi søppeltønna med det fantastiske resultat at det plutselig blusset opp, og en viss svidd lukt begynte å bre seg over Tell Qeizi....

Sier ikke mere om dette emnet.

Ellers er også Øivind kjent som 4-3 HQ's julenisse, hvor han på julaften ankom Truls Bar ridende på sin hvite hest (les: Truls 1 med blålys) og delte ut presanger til store og små barn.

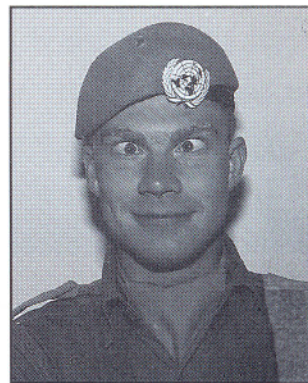
Etter denne opplevelsen med Berg som julenisse, fikk vi nesten igjen barnetroen på julenissen. Uansett så gjorde han en glimrende innsats, som med alt annet han foretar seg her på 4-3.

Adm. off.
CAPT Gallefoss Sverre Magnar
Født: 21.08.63

Vakthavende Befal/troppsjeff
1.LT Reierstad Ronny
Født: 06.08.63

Kp.ass
2.LT Ødegård Lars Kristian
Født: 06.04.71

Blir populært kalt «Colargol», men ynder seg selv og kaller seg Fantomet da han mener å inneha en kroppsbygning som kvalifiserer til dette. Er selvutnevnt muntrasjonsråd for posisjonen da han (nesten) bestandig er i godt humør.

Sitat:

«Eg e ein arti kar...», eller «Guuud kor morsom eg e...»

Hans humoristiske sans var imidlertid borte en stund da han stod på 4-19 OP en halvannen time i øsregn uten å skjønne hvorfor. Er marine-gutt, graden «kaptein» eksisterer ikke for han, her skal det være «kaptein-løytnant», noe som presiseres ved enhver anledning. Cheebamarsjen er hans største interesse, han liker den så godt at han gjerne går en halv mil ekstra i feil retning. Hørt om kompass?? Er en av gutta i «Heli-pad» klubben.

Ole Ronny er en glad gutt. Han dukket plutselig opp her hos oss i midten av forrige kontingent. (Kont XXXI), med sitt fårete glis, og påstod at han var den nye VB`en i kompaniet.

Greit nok...

Ole Ronny er opprinnelig «sugerørsartillerist» fra «hine & hårde» og har tilbrakt 3 år av sitt liv «over there» som sjåfør på «hysterisk palme» (les:Hocus), noe vi alle tilfeldigvis har snappet opp... Imidlertid har han vært «sidetryne Sisu» og vakthavende befall i kompaniets operasjonsentral (OPS`n) i ny og ne.

Han er rolig, behersket og grei å ha med å gjøre (stort sett...). Han har sine EGNE KLARE meninger om det aller meste og hater innarbeidede rutiner (ref: CMR). Flink til å ta avgjørelser er han også, gjerne for andre, hvis han finner det nødvendig. Og det gjør han stadig vekk!! I tillegg har han vært troppsjeff for korporaler og menige, samt posisjonsjeff på 4-3 HQ. Her har han styrt med hard hånd.

Ellers så er Ole Ronny en av de privilegerte som har fått recap i kont XXXIII som VO (les:V-null) på BN-OPs og vil i nær fremtid gå til innkjøp av Naqouratøfler. Kompaniet ønsker O.R.R. lykke til i hans neste, «ikke-operative» jobb på «Uglehaugen».

Kjennetegnes før kl. 1400 med to enorme poser under øynene, hvilket ikke er rart med tanke på at fenriken jobber døgnet rundt. Er posisjonens yngste befall, kanskje derfor han jobber desidert mest? Har også den mest betydningsfulle jobben i kompaniet; sørge for at vi skal komme oss ut av teig på leave, 60-timere og velferdsturer. Virker stille og rolig, men skinnen bedrar. Han synger Øystein Sunde-sanger bedre og oftere enn originalen, til stor glede for 4-3`s mange musikkelskere. Har full kontroll som leder på Sisu`n, men misliker motorisert revejakt sterkt.

Adm.ass
2.LT Jensvik Terje
Født: 04.10.68

«Onkel Jens» har kompaniets verste morratryne, smiler sjelden før klokka tolv (kan det være fordi han ikke har stått opp), men tar det igjen utover dagen.

Prøver å virke militær, men hans X-marsj og romorden beviser det motsatte; han er en kamuflert sivilist.

Elsker shelter-øvelser, da får han utøve sin trang til å leke Dynamitt-Harry. Hans dårlig skjulte skadefryd når han får stå for detonasjons-vekking er ganske avslørende: Også denne trønderen er sadistisk anlagt.

Hadde til enkeltes store glede spill på PC'en, men til de samme personers skuffelse slettet han dem fordi «de tok for stor plass».

Frokosten til Jensvik er meget spennende: Leverpostei med brød. Hadde antakelig satt kokt, stekt, grillet og rå leverpostei på menyen dersom han hadde fått velge.

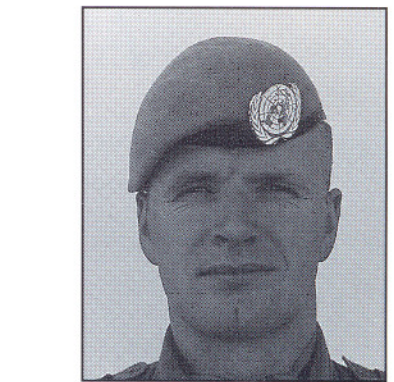
Godt han ikke er kokk.

Sambandsoffiser
2.LT Stenberg Sverre H.
Født: 15.01.70

Sverre Harald er en artig liten fyr fra ett lite sted med det franskklingende MOI på sørlandet. Her nede sysler han med samband og det er ingen tvil når han er på nett. Trivs best ved et åpent barskap med Jack Daniels, i det hele tatt sans for status.

Ellers er han en meget allsidig og omgjengelig kar. Skulle noen føle et behov for å gi han en presang så måtte det være en vekkerklokke, og da aller helst en som er fast montert i den andre siden av rommet. Og så med en lett frokost og en god pris snus, er han i full gang igjen.

Vakthavende Befal
2.LT Ravlo, Kjetil
Født: 03.12.66

Kjetil, fenrik av grad, Kalt «rotta fra verdensrommet» blant vennene i Mahogny-bar.

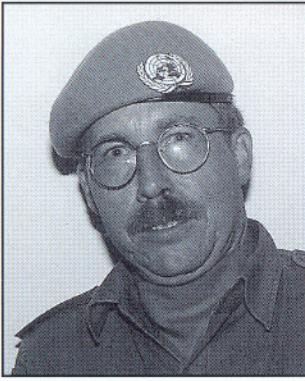
I det sivile er Kjetil politimann, noe som gjenspeiler seg ved hans person og væremåte. Det må da nevnes at han har en tendens til å kverrulere (etter sikres kilders utsagn), men det kan vel forsvares med hans sivile yrke.

Kjetil må være med der det skjer, og det er han! om det være seg shelter øvelse, medevac eller annen menigplagende aktivitet, kan du vere sikker på at han har en finger, om ikke hele hånda med i spillet. CMR-folket får nervøse rykkninger når Kjetil m/følge drar ut av Tell Qeizi, for da har ting en tendens til å skje.

Som de fleste «ækt normein», så var Kjetil veldig opptatt av OL. Dessverre kom ingen trønder på pallen, så hvis du er lur, unngår du å nevne dette i hans nærver.

Denne Kjetil lever også i den villfarelse og tror at dama aldri vil svikte. For oss som vet bedre er det bare å stå klar når Napoleon faller fra sin hest.

Det må sies at Kjetil er mannen til å få ting unna. Du er god å ha! Hva skulle vi ha gjort uten leirarbeid?

Sanitetsbefal
2.LT Steinkjer Bård
Født: 01.01.55

Som alle «bestefar» er Bård en trivelig kar. Med rødt kors på armen og plenty: «det gjelder, det gjelder...» er han blitt et viktig miljøinnslag for oss her. Når CMR river seg i håret og ikke vet om det er utrykning eller rutineoppdrag, burde de kjenne til 1.hjelpens hovedregel: Skynd deg langsomt! Apropos det; Bård er ikke typen som lar seg stresse. Når veksleren går amok og det umulige er et faktum, roer han det hele ned med litt kulturell underholding.

Det eneste han lar seg stresse av er shelter-alarmer med innlagt medevac-øvelser. Da er det alltid spennende å iaktta «landingen» i shelteret. Med buksa på knærne, øynene på haka, sekken på slep og uten sans for lave dører er han et syn for guder. Keep on smiling!

Skriver
PTE Nordlien Vidar
Født: 15.01.64

Vidar er en Vinstra-væring med utpreget godt og stabilt humør. Har ikke mannen «dårlige» dager? Møtte etter eget utsagn blank både i skallen og mht kontorbakgrunn til jobben som skriver i kompaniet. Vidar var imidlertid positiv til nye erfaringer, helt fra starten. Jobben som skriver har han da også vist å beherske. Fra tid til annen vikarierer Vidar i Ops`n.

Radiokrekken satt i en god stund for den sindige Gudbrandsdølen, men han styrer nå nettet med stødig stemme.

Nordlien høres ofte med sitt faste uttrykk: «Javel...!»

Kjøretøyansvarlig
Cpl Carlsen Rune
Født: 13.03.70

O'Yes! Rune Carlsen, korporal av grad, og forøvrig sjef kjøretøy og verden (står iallfall på døra hans).

Rune kommer fra Norges største potetjorde. Ett sted nord for Sinsenkrysset som bla. er kjent for sine edle potetprodukter, og da er det ikke lomper vi snakker om!

Når Rune ikke steller med de firehulete skapningene sine er han oftest å treffe i seng på rom. Rune har nemlig video og TV på rommet. Dersom denne videospilleren hadde vært under samme service-rutiner som kjøretøyene her i Norbatt, ville Carlsen vært ille ute å kjøre med verksmesteren. Så mange km, på så liten tid!

Hvilke filmer han ser på vites ikke, men vi antar at musikk-videoer med Vazelina står høyt i kurs.

Trenger du hjelp av noe slag, så er også dette en mann å spørre. O'Yes på sin eiendommelige Gjøvik-dialekt er nemlig hans yndlingsreplikk.

Sjåfører

PTE Nymoen Arild
Født: 04.02.71

Arild Nymoen er et sjåførtryne på 4-3. Han er lett å be om ting, sier aldri nei. Under f.eks. diverse spørrekonkurranser i radio-norbatt, så kan du droppe leksikon når Arild er til stede. Han vet det meste om det meste der han sitter bedagelig bakoverlent med en sigarett mellom peke og langfinger, på høyre hånd, og en ringnes-light i den venstre. «Er ikke deet---?» sier Arild, så har du svaret på det spørsmålet.

Ellers er han en enkel person med sin eiendommelige sans for humor. Mannen kan ikke ha peiling på sin humoristiske kapasitet der han sitter gravalvorlig og lurert på hva i all verden vi ler av. Arild er også et (foreløpig) levende bevis på at røyking er sunt! 60-100 sigaretter om dagen er barnemat for denne karen.

PTE Gjertsås Svein
Født: 11.07.70

Svein Gjertsås er villmarkens sønn! Jakt og friluftsliv er denne mann's største hobby. Nei forresten, unnskyld Svein, holdt på glemme de kjære snøscooterene dine. Snøscootere ja. Du leste ikke feil! 3 stk. hverken mer eller mindre er han i besittelse av. Mon tro om han driver oppdrett?

Med hammer og sag er Svein i sitt ess. Vi hadde to barer her på 4-3 som trengte opp-pussing. Her viste Svein hva han var god for. Resultatet ble så bra at vi nå heller sitter i baren om kveldene, enn som før, å sitte på soveprefaber med røyk skodde lavt over gulvet. Virkelig trivelig ble det!

Svein er en mann av få ord, men disse er tilstodighet hørt komme fra hans munn: «Nå er jeg klar!» Det vites ikke hva han er klar for, men sikre kilder sier dette gjelder kjæresten som bor i Belgia, og som han ikke, Pr midt i kontigenten har sett på ca. 7 mnd.

PTE Johansen Frank Robert
Født: 11.04.72

Frank Johansen er 4-3's svar på Sputnik. Bak rattet på vannbilen er han i sitt ess. Om du er side-tryne på vei til 4-18 med denne man bak rattet, så ta med egen musikk til kassettpilleren, ikke ha forhåpninger om å stoppe på M.S.C (les: Marjoun shopping center), og husk: Taushet er gull.

Frank Robert, med sin evigvarende helipad, er jo som kjent en overløper fra CMR i forrige kontigent. Dersom noen skulle prøve å fortelle Frank, at han i forrige kontigent var en mekanisert infanterist vil han som gammel oppklaringsmann og kavalerist i brig N, begynne å få ukontrollerte rykkninger i samtlige kroppsdelene av slike uhørte påstander. Til Frank Robert's store fortvilelse har en viss mann med stjerner på skuldrene, lagt hans elskede mek-beret for hat. I den senere tid har han funnet det som en grei løsning å ha en ekstra beret som er i henhold for å slippe bråk.

PTE Vognstølen Jarle
Født: 11.01.67

Jarle er 4-3's største mann! Han liker selv, i all hemmelighet, å identifisere seg med Conan. Skal du ha tak i Jarle, er det bare å sjekke i trimrommet eller san-gaupa. Rart at han ikke har sengen sin der. I trimrommet altså.

Jarle er som bergensere flest, litt hissig og umulig å diskutere med.

Etter eget utsagn er ikke Jarle sjalu, men etter å ha overvært noen av hans «moderate klikkebyger», som noen kaller det, foretrekker vi å ikke prøve ut emnet noe mere!

Det er bare en ting i verden som betyr noe for Jarle, og det er hans kjære Eva. Eva er hans øyesten og vi har mer enn en gang hørt hva som vil skje med den som prøver seg. Her ligger vel kanskje noe av grunnen til Jarles iherdige innsats i trimrommet, men hva vet vi? En ting kan sies sikkert. Eva er heldig som har Jarle. Alt hva den mannen gjør for henne!! F.eks den gangen han farget hårveksten i ansiktet svart.....

Overkokk
CPL Martinsen Bjørn Ole
Født: 16.07.69

4-3's høye slanke kokk er en stille rolig fyr. Altfor normal, spør du oss. Vi har nesten ingenting på han. Aldri sier han mer enn han må heller, men jaggu tar han det igjen med brev. Gutten får også tilbake en hel haug med brev fra sin kjære. Gjerne en 10-15 i uken. Mon tro om hun har blåkopi?

I fjor høst, på leave, så byttet han i fra god gammel brukt, til ungt og søtt. Smart trekk har vi funnet ut!!

Når han kommer hjem skal han kjøpe kone bil (les: lettere forelsket). Bjørn Ole er som sagt en kar som ikke gjør for mye av seg, men når han først kommer med noen «klare» meldinger, har vi lett for å måtte le. Særlig er Bjørn Ole flink til å røpe sine romkameraters hemmeligheter. (F.eks. damehistoriene til Markhus, de mer pikante detaljer.)

Til slutt, utrolig god mat lager han.... ja ros får han, og rødmer- ja, det gjør han!!!

Kokker

PTE Jakobsen Ragnhild
Født: 24.03.72

Vår muntre kokkejente. Her går kjeften i ett, men det er vel kanskje normalt med folk fra Karmøy får man tro. Til eventuelle vordende brudommer må vi bare si at maten hun lager er verdt all verdens Q-tips til svette øreganger. Den mannen vil leve godt! Selv er Ragnhild nokså kroppsfixsert så hun spiser bare mellom måltidene, dvs fra kl 0800-1130 og 1230-1730. Bortsett fra at Ragnhild er sta som en «Donkey» må vi si at hun er ei grei jente å ha med å gjøre.

For en tid tilbake oppdaget Ragnhild at det fantes et treningsrom her på 4-3 HQ. I tillegg til å løpe er hun stadig å se i dette rommet. Om det hjelper på figuren skal vi unngå å nevne noe om. Vi liker Ragnhild som hun er vi. Ja, rent bortsett fra sangstemmen hennes da. Om samtlige i Norbatt sang like dårlig som henne, så ville våpen være overflødig her nede!

Pedersen Ørjan
Født: 23.12.66

Ørjan Pedersen, pølsemaker fra Bergen. Bestemte seg for å bli pølsemaker etter å ha sett Leif Justers film, med kjenningsmelodien «pølsemaker, pølsemaker hvor har du gjort av deg?»

Ørjan kom nedover som kokk, og har vært en av tre kokker som til vår fortvilelse har laget altfor god mat! Det har ikke akkurat vært slankende å tjenestegjøre her nede med denne karen på kjøkkenet. Det sier vel det meste om maten han lager.

Ørjan er litt macho av seg, og er stadig å finne i treningsrommet sammen med sine treningspartnere. Noe som også gjen-speiler seg på hans muskuløse kropp. (som han forøvrig er veldig stolt av)

Ørjan er utrolig humørsyk, og nåde den som våger entre matsalen før han har gitt signal. (les. Roger Whittaker) Om det skjer, er dagen ihvertfall ødelagt, om den ikke var det fra før.

I sine lyse stunder er Ørjan en meget godslig kar, men kan på ukjente, virke som noe annet der han buldrer med sin mørke stemme.

Forøvrig er Ørjan den eneste bergenser på bruket det går an å ha en diskusjon med uten å bli fullstendig overkjørt av usakligheter.

Tusen takk for maten!

Sambandskorporal
CPL Holth Morten
Født: 03.10.71

Holth er kp A's sambandskorporal. Han er den andre av de to «trøtte» typene vi har her på 4-3. Han er oftest å finne i senga si i hodeskallegrøtten sin. Men, når han en sjelden gang stikker det bustete hodet ut, bør man se opp, da man kan risikere å finne han dinglende høyt oppe i en stolpe. Populært kalt «Guran», fyker han rundt i teigen, i et tappert forsøk på å ordne sambandet, o.l uten at egentlig resultatet blir noe bedre for det.

Oppstillingen om morgenen er et fremmed ord for Holth.

Om han er heldig, rekker han å spise litt før det er på tide å legge seg. Det er da snakk om middags-maten. Er det fisk, er det kjekt å kunne ringe Elias, og få tilkjørt Barbeque.

Uansett om han er litt trøtt, er han en snill gutt. Vi må heller ikke glemme å nevne at han har recap, så det var kanskje ikke bare Holth som sov da dette ble bestemt! I forrige kontingent var han geverjalla. Da tjenestegjorde han i cp og op. Nå sitter han og sier «9 mottatt slutt» i vår kjære kompaniops! Nå må ingen misforstå og tro at Holth gjør en dårlig jobb. Som alle andre gjør han sitt beste.

Sanitetskorporal
Cpl Birkeland Sidsel
Født: 01.04.69

Sidsel Birkeland, kalt Birke, er vår san-korp her på 4-3. En tittel hun har vist seg verdig mer enn en gang i løpet av kontingenten. Det må sies om Sidsel at hun går de fleste en høy gang hva skjellsord angår. Vi kan, uten å utdype emnet nærmere, si at det har vært lærerikt å ha dette mennesket rundt seg her nede. Selv har vel Sidsel kanskje opplevd mer enn hun hadde håpet på da hun søkte seg til FN-tjeneste, men hva vet vel vi?

Sidsel har vært, tro det eller ei, en av de mer underholdende figurer vi har hatt her nede. Det være seg enten det går shelteralarm eller om noen av gutta i fan-klubben ringer, så greier hun, bevisst eller ubevisst vites ikke, å spre om seg med latter. En ting vi alle lurer på er hvordan det vil gå med Sidsel når hun må forlate sin gode venninne Camilla i det kontingenten er over? Vi får håpe det lar seg gjøre for dere å treffes for å ta en jentepprat engang iblant. Ja for vi vet dere gjør det her nede, veggene er tross alt ikke særlig tykke!

Ops.assèr

Oaland Harald
Født: 04.11.70

Harald Oaland, kompaniets HJERNE(døde). (les: navnskilt på døren) Mannen med de tørre vitsene blir han også kalt.

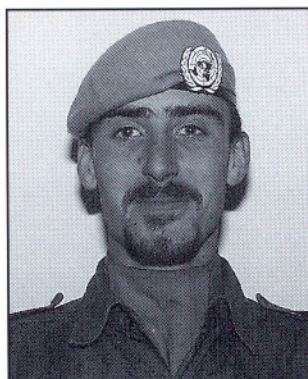
Harald er et av OPS-trynene på 4-3 HQ. Bak veksler og radio i opsen er han i sitt ess.

Når du hører «ni moddad sludd» på nett, er det Oa som har vakt. En annen «humørspredere» er når han tar en av de tørre vitsene sine over calling-anlegget. F.eks. «Strømmen går om fem minutter – strømmen går om fem minutter, (kunstpause) men jeg vet ikke hvor den går».

Harald har utover i kontingenten lært at det ER et liv utenfor opsen. Han er stadig oftere å se blandt geværjallaen på vognene der de ruller ut porten på vei for å utføre sine viktige oppdrag.

Harald er enstemmig (selvvalgt) utnevnt til soldatenes tillitsmann, og har derved vært vår klagemur denne kontingenten, noe han tydelig bærer preg av. Med trøstespising mellom måltidene har han oppnådd en matchvekt på ca. 110 kg?

Har forøvrig fått seg dame, og har begynt å trene for å få kroppen like deilig som den engang var! Det begynner å hjelpe. Stå på Harald!!!

PTE Nerland Stig
Født: 28.12.71

Stig må være 4-3's nest søvnigste person. Han er den ene av to som gjentatte ganger greier å forsove seg til middag!!! «I vil ha fred til å sova!», roper Stig, dersom du skulle komme til å gå forbi rommet hans når han har sovetjeneste. I våkne stunder derimot, får man inntrykk av at Stig har et snev av munn-diare og hyperaktivitet. Det sistnevnte henger muligens sammen med at han sover mye, og at han derfor er VÅKEN når han først er ute av senga. Stig's store stolthet må være dunet i ansiktet. (Kan til nøds kalles skjegg.) Vi har gjentatte ganger forsøkt å hinte han om at han ser bedre ut uten dette, men det har foreløpig ikke hatt noen virkning. I opsen er denne mannen «sjef»! Etter å ha hørt stemmen hans på nett, er du ikke i tvil om at personen veier minst 90 kilo!!

Vi som vet bedre kan fortelle at du tok utrolig feil!

PTE Tangen Camilla
Født: 16.04.71

Råskinnnet fra OL-byen, som hater alt som hadde med OL å gjøre. Ei krutt-tønne som det er vanskelig å få øye på, men langt lettere å høre...» Hennes «9-mottatt slutt» har blitt legendarisk både på kompani- og bataljonsnivå, da stemmen knuser glass og vinduer i nærheten av radioen. Er sammen med Birkeland blitt radarpar det lønner seg å ligge langt unna når Baylisen kommer på bordet. 60-timeren deres har blitt meget omtalt, til tross for at lite har kommet fra deres munn.

Stiller i matsalen med medbragt mat, bortsett fra når det blir laget bacon. Kresen i matveien, men klager aldri på maten. Fikk til sin store glede ikke recap, så nå skal hun hjem til Lillehammer og bli stor!

CMR

Lagfører
Simensen Jan L.
Født: 23.05.70

Lagfører
2.LT Karlgård Per Ivar
Født: 06.10.66

Nestlagfører
CPL Ørås Terje
Født: 23.05.68

Simensen er recap, fenrik, og har havnet i CMR etter en kontingent som lagfører i tr.1.

Det kan sies mye når man skal skrive noe til en minnebok om befal, men vi får holde oss litt i skinnenet.

Simensen, eller «Simen» som vi allernådigst har fått lov (tillatt oss) å kalle ham, er en MEGET «sterk og klar» mann, med klare regler for det meste. Prøv for eksempel å tiltale Simen med fornavn, (det går med den andre lagføreren) og du er skyld i en klikkebyge.(Er nok etterdønninger fra hans fartstid som befal på stående avd. i Norge.)

Simensen er mann til å få sving på soldatene når noe skal gjøres, enten det er det ene eller det andre. Og det rare er at vi faktisk liker å ha et sånt «rivjern» til sjef. Simensen er som skapt til å være leader på vogn. At de gjorde en feil og sendte ham til tr.1 i forrige kont. er nesten utilgivelig når man ser hvilken kjærlighet denne mannen har for «Trulse-tjenesten, og SISUENE»! (Han er nesten litt «SISUFREN»)

Karlgård er en av sjefstrulsene i CMR kp-A. Med tittelen Leader, og graden fenrik, er han en av to som styrer vår lille «Trulse-verden» på Tell Qeizi. Per Ivar må være innehaver av CMR's styggeste beret der han står foran på vogna og leder oss igjennom våre viktige oppdrag. (Er det rart cp-mannskapene gliser når vi kommer?).

Vi må også nevne at han sjelden går noen sted uten å ha med seg enten videokamera eller et foto-apparat. Videokameraet har ført til flere mer eller mindre pinlige situasjoner for enkelte når en i ettertid har sett over hva han har filmet. (les: Ulriksen på sjekker n).

Ved siden av å leke utenrikskorrespondent for NRK, gjør Per Ivar en god jobb med å holde «steamen» oppe blant oss i 4-3 HQ. Med sitt gode humør samt måten å ta ting på, får han selv store inspeksjoner til å virke morsomme (les:Oppstilling for G.I.H. den 23.3.94 med dertil improviserte høye kneløft).

Per Ivar har vist seg å være en ledertype det dessverre er få av. Han har evnen til å snu det negative til noe positivt. Ta feks Truls bar. Den har han med sin lute holdning og slappe kropp, som storforbruker av cola light og sjokolade medvirket til å få til å gå med overskudd!

Den krumme skandale-korporalen. «Som far som sønn» heter det jo, og Terje kunne ikke være dårligere enn sin far som var her nede i en av de tidlige kontingenter, så han forlot like godt kjerring og barn, dro ned hit, fikk recap og har vært en plage siden. Neida, en plage er vel et for sterkt uttrykk, men det må sies at han er flink til å sørge for at folk gjør jobben sin. Delegering av oppgaver er Terjes sterke side! Videre må det sies at Terje rent sosialt har utviklet seg til noe eget.

Det er mye stein i Libanon, og om noen skulle få disse til å flytte seg, så er det Terje med snakke-apparatet sitt. En diskusjon med Terje, og du blir garantert irritert over hans uvitende påståelighet. Som nestlagfører i CMR har Terje vært dyktig. Nå gjenstår bare å se hvor tidlig, og i hvilken grad han iverksetter sin konsulentvirksomhet. Vi mistenker at de påtroppende nestlagførere får mye å gjøre den siste måneden her nede.

Nestlagfører
CPL Olsen Arild
Født: 13.05.69

Arild Olsen, den fødte nestlagfører! (tror han!)

Arild er egentlig fra trøndelag en plass, men har funnet seg en kjæreste i Sverige, og flyttet dit!

En liten gutt har han også fått, noe han selvfølgelig er veldig stolt av! (DET er en hard jobb det der gitt) Vi har regnet litt på det, og funnet ut at Arild må ha «syndet» i begynnelsen av forrige kontingent, evt. rett før, for å ha NOE å skryte av før han slutter her nede.

Forøvrig må det sies om Arild at han er flink til å skrive vaktlister, delegere oppgaver, og ellers sørge for at andre gjør ting han selv er satt til. For å utbrodere det med vaktlistene synes vi nok det er merkelig hvor hyppig denne karen har PORT 2 på fredager! (les. B-beredskap dagen etter) Det har vært fint å ha denne hjulbeinte «overløperen» her nede, kan ikke si noe annet nei!

Sisuanvarlig
Pte Markhus Kent Helge
Født: 13.11.68

Kent Helge Markhus er storsjarmøren på Tell Qeizi. Foruten Trulsene «sine» er det tre andre ting som betyr noe for Markhus. Det er Penger, GAMLE VOLVOER og som første linje forteller, DAMER.

For å ta det første først: Kent Helge er født med olje på fingrene og lastebilsertifikat i lomma. Han manøvrerer sisuene med en presisjon og fart som ville få Schancke til å grine. Han føler slik omsorg for disse vognene at man kan bli rørt til tårer. Hva penger angår så er Markhus av typen som helst vasker tøyet sjøl, for å spare. Det sier jo litt!

Hans forkjærlighet for gamle volvoer er enorm og dette emnet er noe han elsker å prate om. Volvo er jo som kjent svensk, og sisu finsk, så det er mulig han føler et slags slektskap mellom disse og at det er årsaken til hans utrettelige vedlikehold og kos med Trulsene her i S-Libanon.

Kent Helges damehistorier er også av store dimensjoner. Du kan f.eks. spørre han om kvinner, og du vil få en trekvarter underholdende forelesning om disse.

Tilslutt må vi komme med en advarsel: Har du en søster så hold henne langt unna denne mann!!!

Sisusjåfører

PTE Bråthen Kjell Arne
Født: 23.5.70

Bråthen er en av våre eminente sisusjåfører. En bemerkning kanskje, til han, er at han mistenkes for å tro at det er en Ford Fiesta han kjører, og ikke det 12-tonns, treakslede monster sisuen egentlig er.

Mannen har i løpet av kontingenten fått det for seg at han må begynne å trene. Kan det være fordi at klærne har krympet litt?

Han er stadig å se ikledd joggedress (en av de fancy med UN emblem på ryggen) i lett trav mellom hovedveien og øvre leir, ofte med Jacobsen ved sin side. Etter en treningsøkt skulle man tro at en dusj var å foretrekke men akk nei, her har en røyk og en kopp kaffi i Truls bar første-pri.

Ble forøvrig pappa i forrige kontingent og gleder seg selvfølgelig både til leave og dimmisjon. Antall dager til disse datoer er noe vi blir opplyst om til stadighet. Mon tro hvor han får det fra; Vi trodde ikke han kunne telle så langt vi! Vi kommer til å huske deg Bråthen, du er en bra mann.